

Penguenin Kayıp Davetiyesi

Çınar BİBER

Penguenin Kayıp Davetiyesi

Çınar BİBER

Penguen Pip rüzgârlı kıyıda yaşıyordu. Her sabah sıcacık yuvasından paytak paytak çıkar ve küçük kırmızı örgü atkısını sıkıca sarardı. Rüzgâr uzun otların arasında şarkı söyler, dalgalar kayalara çarpardı. Pip denizin tuzlu kokusunu ve turuncu perdeli ayaklarının altındaki kumu çok severdi. Bugün özel bir gündü: küçük kahverengi çantasında bir parti davetiyesi vardı.

Davetiye deniz fenerindeki büyük bir parti içindi. Pip bütün hafta beklemişti. Tekrar okumak için davetiyeyi çıkardı. Üzerinde parlak altın harfler ve bir pasta resmi vardı. Pip gülümsedi ve davetiyeyi çantasına geri koydu. Sonra kumlu yolda neşeyle zıplayarak mutlu bir şarkı mırıldandı. Rüzgâr hafifçe esiyor, martılar yukarıdan sesleniyordu.

Birden kıyı boyunca güçlü bir rüzgâr esti. Pip'in atkısını çekiştirdi ve çantasının kapağını kaldırdı. Davetiye dışarı uçtu ve dans ederek uzaklaştı! Pip şaşkınlıkla nefesini tuttu ve peşinden koştu. Ama rüzgâr çok hızlıydı. Davetiye kum tepelerinin üzerinden uçup gözden kayboldu. Pip'in parlak mavi gözleri yaşlarla doldu. 'Olamaz!' diye bağırdı. 'Davetiyem!'

Pip üzgün ve endişeliydi. Bir kayanın üstüne oturdu ve çantasına sarıldı. Tam o sırada arkadaşı fırtına kuşu Perry aşağı süzüldü. Perry mavi denizci şapkasını ve sarı boyun bağını takmıştı. 'Merhaba, Pip! Neden suratın asık?' diye sordu. Pip burnunu çekti. 'Parti davetiyemi kaybettim. Rüzgâr onu aldı.' Perry koyu gri başını yana eğdi. 'Endişelenme. Birlikte bulacağız.'

Pip Perry'ye baktı. 'Ama nereye gittiğini bilmiyorum.' Perry nazıkçe gülümsedi. 'Adımlarını geri izleyelim. Uçtuğunda neredeydin?' Pip kıyı boyunca işaret etti. 'Kumlu yolda, uzun otların yanında yürüyordum.' Perry başını salladı. 'Öyleyse oradan başlayalım. Bugün rüzgâr güçlü, ama biz daha güçlü olabiliriz.'

Yürürken Pip'in yanakları kızardı. Durdu ve şöyle dedi: 'Perry, dürüst olmam gerek. Davetiyeye karşı dikkatsizdim. Onu çantamdan çıkardım ve sıkıca tutmadım.' Perry, Pip'in yüzgecini okşadı. 'Bana söylediğin için teşekkürler, Pip. Dürüst olmak sorunu daha çabuk çözmemize yardımcı olur. Artık tam olarak nereye bakacağımızı biliyoruz.'

Kumlu yola vardılar. Rüzgâr hâlâ esiyor, kumda küçük burgaçlar oluşturunuyordu. Pip ve Perry dikkatlice aradılar. Ot demetlerinin altına ve küçük taşların arkasına baktılar. Perry uzun kanatlarıyla kumu yana süpürdü. 'Bir iz var mı?' diye sordu. Pip başını salladı. 'Henüz yok. Ama bana yardım ettiğin için çok seviyorum.'

Sonra kayalık kıyıya yürüdüler. Dalgalar sığıyor, rüzgâr uluyordu. Pip'in kırmızı atkısı arkasında dalgalanıyordu. Kayaların arasını ve yarıkları kontrol ettiler. Perry daha iyi görebilmek için yukarı uçtu. 'Şu büyük kayanın yanında parlayan bir şey görüyorum!' diye seslendi. Pip'in kalbi hızla çarptı. 'Davetiyem mi?'

Perry, Pip'in yanına indi. 'Gidip bakalım.' Kayaların üzerinden dikkatlice, kaymamaya özen göstererek tırmandılar. Rüzgâr onları itiyordu ama sıkıca tutundular. Pip'in turuncu ayakları kaygan taşlara yapıştı. 'Umarım hâlâ oradadır,' dedi. Perry onu cesaretlendirdi. 'Yaklaştık. Devam et!' Parlayan şey güneş ışığında ışıldıyordu.

Sonunda büyük kayaya ulaştılar. İşte orada, bir çatlağa sıkışmış halde davetiye duruyordu! Biraz buruşmuştu ama hâlâ parlak ve ışıltılıydı. Pip onu dikkatlice çıkardı. 'Buldum!' diye sevinçle bağırdı. Perry kanatlarını çııptı. 'Gördün mü? Dürüst olmak ve birlikte aramak işe yaradı!' Pip arkadaşına sarıldı. 'Teşekkürler, Perry. Senin yardımın olmadan başaramazdım.'

Pip davetiye, sonra Perry'ye baktı. 'Bugün bir şey öğrendim,' dedi. 'Dikkatsiz olduğumu kabul edince, düzeltmek daha kolay oldu.' Perry başını salladı. 'Doğru, Pip. Hatalarımız konusunda dürüst olduğumuzda onları çözmek daha kolaydır. Ve arkadaşlar birbirine yardım eder.' Pip gülümsedi ve davetiyeyi güvenle çantasına geri koydu.

Rüzgâr yavaşlamaya başladı ve güneş bulutların arasından göründü. Pip ve Perry birlikte kıyı boyunca geri yürüdüler. Pip çantasını sıkıca tuttu. 'Bir dahaki sefere daha dikkatli olacağım,' diye söz verdi. Perry denizci şapkasını düzeltti. 'Biliyorum, olacaksın. Hadi, seni şu partiye götürelim!' Gülüştüler ve kumlu yolda hızla yürüdüler.

Deniz fenerine vardıklarında parti daha yeni başlıyordu. Pip davetiyesini, kocaman gülümsemesi olan dost canlısı bir mors olan ev sahibine gösterdi. 'Hoş geldin, Pip!' dedi mors. 'Ya arkadaşın kim?' Pip gururla Perry'yi tanıttı. 'Bu Perry. Davetiyemi bulmama yardım etti.' İçeri girdiler; müzik ve kahkaha havayı dolduruyordu.

Pip ve Perry oyunlar oynadılar ve balık şeklinde kurabiyeler yediler. Pip herkese rüzgârlı maceranın hikâyesini anlattı. 'Davetiyemi kaybettim ama arkadaşım Perry adımlarımı geri izlememe yardım etti. Ve dürüst olmanın sorunları çözmeyi kolaylaştırdığını öğrendim.' Diğer hayvanlar başlarını sallayıp gülümsediler. Perry dürüst arkadaşıyla gurur duydu.

Parti sona ererken Pip ve Perry yıldızlı gökyüzünün altında eve yürüdüler. Pip'in kırmızı atkısı onu sıcak tutuyordu. 'Bu kadar iyi bir arkadaş olduğun için teşekkürler,' dedi Pip. Perry gülümsedi. 'Dürüst olduğun için teşekkürler, Pip. Arkadaşlar bunun içindir.' Ertesi gün yeni bir rüzgârlı macera için tekrar buluşmaya söz verdiler.

Ve o günden sonra Pip hep hatırladı: hatalarını kabul ettiğinde onları çözmek daha kolaydır. Davetiyesini çantasında güvenle sakladı ve o ve Perry en iyi arkadaş olarak kaldılar. Rüzgârlı kıyı kahkahalar ve iyilikle doluydu ve Pip o fırtınalı günde öğrendiği dersi hiç unutmadı.